

CONTINUE BEWONING VANAF HET MESOLITHICUM TOT HET LAAT-NEOLITHICUM TE KERKHOVE.

P. CROMBE.

Tussen 1973 en 1985 werden bij archeologisch onderzoek van een Gallo Romeinse en Merovingische nederzetting te Kerkhove-Avelgem (W.-Vl.) sporen geregistreerd van een continue bewoning tijdens de steentijd. Dit grootscheeps project, georganiseerd door de V.O.B.O.W. en de K.U.L. campus Kortrijk, werd geleid door M. Rogge onder wetenschappelijk supervisie van Prof. A. Van Doorselaer.

Met uitzondering van vijf kuilen, een grachtje en een alluviaal (?) laagje werd deze site totaal verstoord door latere bewoning en diverse erosievormen.

De oudste bewoningsfase van deze site dateert waarschijnlijk uit het mesolithicum. Tot deze fase behoren o.a. enkele microlieten, een relatief hoog percentage microklingen en twee kerfresten. Een kuil met d.m.v. beenderfragmenten verschaald aardewerk en een afgedrukte kling vertonen treffende parallellen met het vroegneolithisch materiaal van de "Groupe de Blicquy". Deze identificatie houden we weliswaar bij voorkeur nog als hypothetisch. Het gros van de vondsten sluit echter aan bij het midden en laat-neolithicum. Een drietal kuilen met silexverschaald aardewerk wijzen in de richting van de Michelsbergcultuur. Enkele driehoekige en transversale pijlpunten, gepolijste en afslagbijlen, e.a. sluiten hier direct bij aan. Parallellen met klassieke M.B. sites uit oostelijk Henegouwen zijn weliswaar niet direct aanwezig. De débitage bijvoorbeeld wijkt sterk af door een bijna totale afwezigheid van echte klingen en massieve afslagen. Een met vingertoppen versierd bekerfragment en een gedeelte van het lithische materiaal zijn tenslotte te situeren in het laat-neolithicum en/of de vroege bronstijd. Er rest nog uit te maken of er een continuïteit bestaat tussen deze archeologia en de ijzertijd-sporen op de site te Kerkhove.